

מפטיר לשבת ראשונה של חנוכה

במדבר/נשא סימן ו' פס' כ"ב-כ"ז וסימן ו' פס' א'-י"ז

כשחל יום ראשון של חנוכה בשבת

כב וידבר יהוה אל-משה לאמר: כג דבר אל-אהרן
 ואל-בניו לאמר כה תברכו את-בני ישראל אמור
 להם: ס כד יברכו יהוה וישמרד: ס
 כה יאר יהוה | פניו אליך ויחנה: ס
 כו ישא יהוה | פניו אליך וישם
 לד שלום: ס כז וישמו את-שמי
 על-בני ישראל ואני אברכם: ס
 ז א ויהי ביום פלות משה להקים את-
 המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת-כל-כליו
 ואת-המזבח ואת-כל-כליו וימשחם ויקדש אתם:
 ב ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם
 הם נשיאי המטת הם העמדים על-הפקדים:
 ג ויביאו את-קרבנם לפני יהוה שש-עגלת צב
 ושני עשר בקר עגלה על-שני הנשאים ושור
 לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: ד ויאמר
 יהוה אל-משה לאמר: ה קח מאתם והיו לעבד
 את-עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל-
 הלויים איש כפי עבדתו: ו ויקח משה את-
 העגלת ואת-הבקר ויתן אותם אל-הלויים:
 ז את | שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן
 לבני גרשון כפי עבדתם: ח ואת | ארבע העגלות
 ואת שמונת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם
 ביד איתמר בן אהרן הכהן ולבני קהת לא נתן
 כי-עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו: י ויקריבו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
 ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור
 להם יברכך יהוה וישמרך
 יאר יהוה פניו אליך ויחנה
 ישא יהוה פניו אליך וישם
 לך שלום וישמו את שמי
 על בני ישראל ואני אברכם
 ויהי ביום כלות משה להקים את
 המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו
 ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם
 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם
 הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים
 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב
 ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור
 לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן ויאמר
 יהוה אל משה לאמר קח מאתם והיו לעבד
 את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל
 הלויים איש כפי עבדתו ויקח משה את
 העגלות ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים
 את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן
 לבני גרשון כפי עבדתם ואת ארבע העגלות
 ואת שמונת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם
 ביד איתמר בן אהרן הכהן ולבני קהת לא נתן
 כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו ויקריבו

הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת-קֶרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: ^י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת-קֶרְבָּנָם לְחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ: ^ס וַיְהִי

הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת-קֶרְבָּנוֹ נֹזְעוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב לְמִטֵּה יְהוּדָה וּקְרָבָנוֹ קְעָרַת כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה כֶּף אֶחָד עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: ^{טו} שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: ^י וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן נֹחֲשׁוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב: ^פ

כשחל יום שני של חנוכה בשבת

יח בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן-צֹעֵר נְשִׂיא יִשְׁשַׁכָּר: ^{יט} הִקְרִיב אֶת-קֶרְבָּנוֹ קְעָרַת-כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: ^כ כֶּף אֶחָד עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: ^{כא} פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: ^{כב} שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: ^{כג} וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן-צֹעֵר: ^פ

כשחל יום שלישי של חנוכה בשבת

כד בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לְבָנִי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן-חֵלְזָן: ^{כה} קֶרְבָּנוֹ קְעָרַת-כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: ^{כו} כֶּף אֶחָד עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: ^{כז} פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: ^{כח} שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: ^{כט} וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן-חֵלְזָן: ^פ

כשחל יום רביעי של חנוכה בשבת

כה בַּיּוֹם הַרְּבִיעִי נְשִׂיא לְבָנִי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן-חֵלְזָן: ^{כה} קֶרְבָּנוֹ קְעָרַת-כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: ^{כו} כֶּף אֶחָד עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: ^{כז} פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: ^{כח} שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: ^{כט} וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן-חֵלְזָן: ^פ

בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן-צֹעֵר נְשִׂיא יִשְׁשַׁכָּר הַקָּרִיב אֶת-קֶרְבָּנוֹ קְעָרַת כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה כֶּף אֶחָד עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן-צֹעֵר

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לְבָנִי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן-חֵלְזָן: ^{כה} קֶרְבָּנוֹ קְעָרַת כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה כֶּף אֶחָד עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן-חֵלְזָן

כשחל יום רביעי של חנוכה בשבת

ל ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: לא קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד פספס שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: לב פך אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לג פך אחד בן בקר איל אחד פכש אחד בן שנתו לעלה: לד שעיר עזים אחד לחטאת: לה ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה פכשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: פ

כשחל יום שישי של חנוכה בשבת

מב ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל: מג קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד פספס שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: מד פך אחת עשרה זהב מלאה קטרת: מה פך אחד בן בקר איל אחד פכש אחד בן שנתו לעלה: מו שעיר עזים אחד לחטאת: מז ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה פכשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל: פ

כשחל יום שביעי של חנוכה בשבת

מח ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: מט קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד פספס שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: נ פך אחת עשרה זהב מלאה קטרת: נא פך אחד בן בקר איל אחד פכש אחד בן שנתו לעלה: נב שעיר עזים אחד לחטאת: נג ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה פכשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד: פ

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה פכשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה פכשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה פכשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד

הפטרת שבת ראשונה של חנוכה

בזכריה סימן ב-ג-ד

ואשרי שכנתי בגיור אמר יי: טו ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא ויהיו לי לעם ושכנתי בתוכי וידעת פי יהוה עבאות שלחני אליך:

יד רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכי נאם יהוה: בוועי וחדא פנשתא דציון. ארי האנא מתגלי:

ויתוספון עממין סגיאין על עמיה דיין בעדנא ההוא. ויהון קדמין לעם. ואשרי שכינתין בגויד. ותדעין. ארי
 יי צבאות שלחני לאתנבא ליד: טו ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד
 בירושלם: ויחסין יי לדבית יהודה חולקהון. על
 ארעא דקדשא. ויתרעי עוד בירשלם: יי הם כל
 בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו: ספו כל
 רשיעיא מן קדם יי. ארי אתגלי ממדור קדשיה: ס
 ג ויראני את יהושע הפהן הגדול
 עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו
 לשטנו: ואחזיני. ית יהושע כהנא רבא. קאים. קדם
 מלאכא דיין. וחטא. קאים על ימיניה לאסטנא ליה:
 ב ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן
 ויגער יהוה בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד
 מצל מאש: ואמר יי לחטא. יגער יי בך חטא. ויגער
 יי בך. דאתרעי לאשראה שכינתיה בירשלם. הלא
 דיין אוד משיזב מיקודא: ג ויהושע היה לבוש
 בגדים צואים ועמד לפני המלאך: ויהושע. הוה
 ליה בנין דנסיבן להון נשין דלא כשרן לכהנתא.
 וקאים קדם מלאכא: ד ויען ויאמר אל העמדים
 לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו
 ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך
 והלבש אתך מחלצות: ואתיב ואמר. לדמשמשין
 קדמוהי למימר. אימרו ליה ויפיק נשין דלא כשרן
 לכהנתא מביתיה. ואמר ליה. חזי דאעדיתי מנך
 חובך. ואלבישית יתך זכון: ה ואמר ישימו צניף
 טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על
 ראשו וילבשו בגדים ומלאך יהוה עמד:
 ואמרית. שון. מצנפא דכיא על רישיה. ושויאו מצנפא
 דכיא על רישיה. ואסבוהי אתתא דכשרא לכהנתא.
 ומלאכא דיין קאים: ו ויעד מלאך יהוה ביהושע
 לאמר: ואסהיד מלאכא דיין. ביהושע למימר:
 ז כה אמר יהוה צבאות אס בדרכי תלך
 ואם את משמרת תשמר וגם אתה

תדין את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי
 לך מהלכים בין העמדים האלה: כדנן אמר יי
 צבאות. אם באורחן דתקנן קדמי תהך ואם ית מטרת
 מימרי תטר. ואף את תדין לדמשמשין בבית מקדשי.
 ואף תטר ית עזרתי. ובאחיות מיתיא אחינך. ואתין
 לך רגלין מהלכין. בין סרפיא האלין: ח ששמענא
 יהושע | הפהן הגדול אתה ורעיך הישבים
 לפניך כי אנשי מופת המה כי הנני מביא
 את עבדי צמח: שמע כען. יהושע כהנא רבא.
 את וחברך דיתבין קדמך. ארי גברין כשרין למעבד
 להון נסא אנון. ארי האנא מיתי. ית עבדי משיחא
 ויתגלי: ט כי | הנה האבן אשר נתתי לפני
 יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני
 מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי
 את עון הארץ ההיא ביום אחד: ארי הא
 אבנא. דיהבית קדם יהושע. על אבנא חדא שבעא
 חזין לה. האנא גלי חזיתה. אמר יי צבאות. ואעדי.
 ית חוב ארעא ההיא ביום חד: י ביום ההוא נאם
 יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת
 גפן ואל תחת תאנה: בעדנא ההוא. אמר יי
 צבאות. תערעון גבר לחבריה. לתחות פירי גפנוהי
 ולתחות פירי תינוהי: ד א וישב המלאך הדבר
 בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו:
 ותב. מלאכא די ממליל עמי. ואערני. כגברא
 דמתער משינתיה: ב ויאמר אלי מה אתה ראה
 ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב פלה וגלה
 על ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה
 ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה:
 ואמר לי. מא את חזי. ואמרית. חזיתי והא מנרתא
 דדהבא פלה וגלתה על רישה. ושבעא בוצינהא
 דעלה. שבעא ושבעא דמריקין מנהון משחא.
 לבוציניא דעל רישה: ג ושנים זיתים עליה אחד
 מימין הגלה ואחד על שמאלה: ותרין זיתין
 דעלה. חד מימין גלתא. וחד על שמאלה:

קרי ואמר

צבאות: ז מי-אתה הר-הגדול לפני זרפבל
למישר והוציא את-האבן הראשה תשאות
תן תן לה: מא את חשיבא מלכותא טפשתא. קדם
זרפבל הלא כמישרא. ויגלי ית משיחיה דאמיר
שמייה מלקדמין. וישלוט בכל מלכותא: פ
ח ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר: ט ידי זרפבל יסדו הבית
הזה וידי תבצענה וידעת פי-יהוה צבאות
שלחני אלכם: ידי זרפבל. שריאה. למבני ביתא
הדין וידוהי תשכללניה. ותדעון. ארי יי צבאות
שלחני לאתנפאה לכון:

על דא יתברך וישתבח שמה רבא קדישא. די לעילא חיא וקנמא. מברך הוא לעלם ולעלמי עלמאי:

מפטיר לשבת שניה של חנוכה

במדבר/נשא סימן ז' פס' נ"ד-פ"ט וסימן ח' פס' א-ד'

כשחל יום שמיני של חנוכה בשבת

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל
בן פדהצור קרבנו קערת כסף אזת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה כף אזת עשרה זהב מלאה קטרת פר
אזד בן בקר איל אזד כבש אזד בן שנתו לעלה
שעיר עזים אזד לחטאת ולזבז השלמים
בקר שנים אילם זמשה עתדים זמשה
כבשים בני שנה זמשה זה קרבן גמליאל
בן פדהצור

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירן בן גדעני
קרבנו קערת כסף אזת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף
אזת עשרה זהב מלאה קטרת פר אזד בן בקר
איל אזד כבש אזד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אזד לחטאת ולזבז השלמים בקר
שנים אילם זמשה עתדים זמשה כבשים בני
שנה זמשה זה קרבן אבירן בן גדעני

ד ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר
מה אלה אדני: ואתיבית ואמרית. למלאכא. די
ממליל עמי למימר. מא אלין רבוני: ה ויען
המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת
מה המה אלה ואמר לא אדני: ואתיב. מלאכא.
די ממליל עמי ואמר לי. הלא ידעתא מא אנון אלין.
ואמרית לא רבוני: ו ויען ויאמר אלי לאמר זה
דבר-יהוה אל-זרפבל לאמר לא בחיל ולא
בלח פי אם-ברוחי אמר יהוה צבאות: ואתיב.
ואמר לי למימר. דין פתגמא די. עם זרפבל למימר.
לא בחיל ולא בגבורא. אהין במימרי. אמר יי

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל
בן פדהצור: נה קרבנו קערת-כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה: נו כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
נד פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו
לעלה: נח שעיר-עזים אחד לחטאת: נט ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן גמליאל
בן-פדהצור: פ

ס ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירן בן גדעני:
סא קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: סב כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת: סג פר אחד בן-בקר
איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: סד שעיר-
עזים אחד לחטאת: סה ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-
שנה חמשה זה קרבן אבירן בן גדעני: פ

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי
 קרבנו קערת כסף אזת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: סט פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ע שעיר-
 עזים אחד לחטאת: עא ולזבח השלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-
 שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: פ

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל
 בן עכרון: עג קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: עה פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: עו שעיר-
 עזים אחד לחטאת: עו ולזבח השלמים בקר שנים
 אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-
 שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרון: פ

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
 בן עינן: עט קרבנו קערת כסף אזת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: עב שעיר-
 עזים אחד לחטאת: עג ולזבח השלמים בקר שנים
 אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-
 שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן: פ

זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת
 נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה
 מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים
 עשרה שלשים ומאה הקערה האזת כסף
 ושבעים המזרק האזד כל כסף הכלים אלפים
 וארבע מאות בשקל הקדש: פו כפות זהב שתים-
 עשרה מלאות קטרת עשרה עשרה הכף בשקל

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי:
 סו קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
 סח כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: סט פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ע שעיר-
 עזים אחד לחטאת: עא ולזבח השלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-
 שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: פ

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל
 בן עכרון: עג קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
 עד כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: עה פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: עו שעיר-
 עזים אחד לחטאת: עו ולזבח השלמים בקר שנים
 אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-
 שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרון: פ

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
 בן עינן: עט קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
 פ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פא פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: פב שעיר-
 עזים אחד לחטאת: פג ולזבח השלמים בקר שנים
 אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-
 שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן: פ

זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת
 נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה
 מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים
 עשרה שלשים ומאה הקערה האחת כסף
 ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
 וארבע מאות בשקל הקדש: פו כפות זהב שתים-
 עשרה מלאות קטרת עשרה עשרה הכף בשקל

הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה כל-
הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים-
עשר כבשים בני-שנה שנים עשר ומנחתם
ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: וכל
בקר זבוח השלמים עשרים וארבעה פרים
אילם ששים עתדים ששים כבשים בני-שנה
ששים זאת זמנת המזבוח אזרי המשוח אתו
ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע
את הקול מדבר אליו מעל הפתח אשר על-
ארץ העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו:

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני
המנורה יאירו שבעת הנרות ויעש כן אהרן
אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה
יהוה את משה וזה מעשה המנרה מקשה זהב
עד ירכה עד-פרחה מקשה הוא כמראה אשר
הראה יהוה את משה בן עשה את המנרה

הקדש כל-זהב הכפות עשרים ומאה: כל-
הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים-
עשר כבשים בני-שנה שנים עשר ומנחתם
ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: פח וכל
בקר זבוח השלמים עשרים וארבעה פרים
אילם ששים עתדים ששים כבשים בני-שנה
ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו:
פט ובבא משה אל-אהל מועד לדבר אתו וישמע
את-הקול מדבר אליו מעל הפתח אשר על-
ארץ העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו: פ

ח * וידבר יהוה אל-משה לאמר: ב דבר אל-אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את-הנרת אל-מול פני
המנורה יאירו שבעת הנרות: ג ויעש כן אהרן
אל-מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה
יהוה את-משה: ד וזה מעשה המנרה מקשה זהב
עד-ירכה עד-פרחה מקשה הוא כמראה אשר
הראה יהוה את-משה בן עשה את-המנרה: פ

הפטרת שבת שניה של חנוכה

במלכים א' סימן ו'

שתי גלות הפתרת אשר על-פני העמודים:
וית רמוניא. ארבע מאה לתרתין סריגתא. תרין
סדרין דרמונין לסריגתא חדא. לכסאה. ית תרתין
אגני קרנתון. דעל אפי עמודיא: מג ואת-המכנות
עשר ואת-הפירות עשרה על-המכנות: וית
בסיסא עשר. וית פיוריא עסרא על בסיסא:
מד ואת-הים האחד ואת-הבקר שנים-עשר
תחת הים: וית ימא חד. וית תורי תרי עשר תחות
ימא: מה ואת-הסירות ואת-היעים ואת-
המזרקות ואת כל-הפלים האהל אשר עשה
חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט:
וית דודיא וית מגרופיתא וית מזרקיא. וית כל מניא
האלין. בעובד מני משכנא דעבד משה בן עבד חירם.
למלכא שלמה בית מקדשא דיין נחש טב:

מ ויעש חירום את-הפירות ואת-היעים
ואת-המזרקות ויכל חירם
לעשות את-כל-המלאכה אשר עשה למלך
שלמה בית יהוה: ועבד חירום. ית פיוריא. וית
מגרופיתא וית מזרקיא. ושיצי חירם. למעבד ית כל
עבידתא. דעבד. למלכא שלמה בית מקדשא דיין:
מא עמדים שנים וגלת הפתרת אשר-על-
ראש העמדים שתים והשבכות שתים
לכפות את-שתי גלות הפתרת אשר על-
ראש העמודים: עמודיא תרין. ואגני קרנתון. דעל
ריש עמודיא תרתין. וסריגתא תרתין. לכסאה. ית
תרתין אגני קרנתון. דעל ריש עמודיא: מב ואת-
הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני-
טורים רמנים לשבכה האחת לכפות את-

הפסוקים

מט וְאֶת־הַמְּנֹרֹת חֲמִשׁ מִיְּמִין וְחֲמִשׁ מִשְּׂמָאל
 לְפָנַי הַדְּבִיר זֶהָב סָגוּר וְהַפְּרָח וְהַנֶּרֶת
 °וְהַמְּלַקְחִים זֶהָב: וַיֵּת מְנֹרֶתָא. חֲמִישׁ מִיְּמִינָא.
 וְחֲמִישׁ מִשְּׂמָאלָא. קָדָם בֵּית כְּפוּרִי דְהָבָא טָבָא.
 וְשׁוֹשְׁנֵיָא וּבּוֹצִינֵיָא, וְצִיבְתֵיָא דְהָבָא: נ וְהַסְּפֹת
 °וְהַמְּזֻמְרוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַכְּפֹת וְהַמְּחַתּוֹת
 זֶהָב סָגוּר וְהַפְּתוֹת °לְדִלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי
 לְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים °לְדִלְתֵי הַבַּיִת לְהִיכָל זֶהָב:
 וְקִלְיָא. וּמְזֻמְרֵיָא וּמְזֻרְקֵיָא. וּבּוֹצֵיָא וּמְחַתֵּיָא דְהָבָא
 טָבָא. וּמְגֻלְסֵיָא. לְדִשֵׁי בֵיתָא גִּוְאָה לְקֹדֶשׁ קֹדֶשִׁיָא.
 לְדִשֵׁי בֵיתָא, לְהִיכָלָא דְהָבָא:

על דא יתברך וישתבח שְׁמָא רַבָּא קְדִישָׁא. דִּי לְעִילָא חֵיא וְקִימָא, מְבָרַךְ הוּא לְעֵלָם וּלְעַלְמֵי עֲלַמֵּיָא:

מו בְּכֹכַר הִירְדֵן יִצְקֶם הַמֶּלֶךְ בְּמַעְבַּה הָאֲדָמָה
 בֵּין סְכוֹת וּבֵין °צָרְתָן: בְּמִישַׁר יַרְדֵּנָא אֲתִיכְנוּן
 מְלָכָא. בְּעוֹבֵי גְרֵגִישָׁתָא, בֵּין סְכוֹת וּבֵין צָרְתָן:
 מז וַיִּנָּח שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַפְּלִים מִרַב מְאֹד
 מְאֹד לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת: וְאַצְנַע שְׁלֹמֹה
 ית כָּל מְנֵיָא. מְסַגֵּי לַחְדָּא לַחְדָּא, לִית סוּף לְמַתְקַל
 נְחֹשֶׁא: מח וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַפְּלִים
 אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה אֶת מְזֻבַּח הַזֶּהָב וְאֶת־הַשְּׁלֹחַן
 אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זֶהָב: וְעַבְדֵי שְׁלֹמֹה. ית
 כָּל מְנֵיָא. דְּבַבֵּית מְקֹדֶשָׁא דִּי. ית מְדַבְּחָא דְהָבָא.
 וַיֵּת פְּתוּרָא. דְּעִלוּהֵי, לְחִים אֲפִיָא דְהָבָא:

